

Det kongelige danske geografiske Selskab.

I det tredje Møde i Vinteren 1923—24 holdt Læge Krarup-Nielsen Foredrag, betitelt »Gennem Birma og Shanstaterne«, Lysbilleder.

I det fjerde Møde i Vinteren 1923—24 holdt Mag. scient. Lange Koch Foredrag om »Jubilæums-ekspeditionen nordom Grønland«, Lysbilleder.

Mag. Koch var Dagen før Foredraget bleven dekoreret med Fortjenstmedaillen i Guld.

Selskabet har haft den Sorg, at Medlem af Raadet, Generalkonsul C. Arntzen, den 27. Novbr. 1923 er afgaaet ved Døden.

Selskabets mangeaarige Sekretær, Professor O. Olufsen, har med Udgangen af 1923 efter eget Ønske fratraadt sin Stilling. Fra samme Tidspunkt har Generalmajor E. Castonier faaet Sæde i Bestyrelsen og overtaget Hvervet som Sekretær.

Flytning. Selskabets Sekretariat, Bibliothek m. m. vil i en nærmere Fremtid — antagelig i Marts — flytte fra Østergade 1 til nye Lokaler i Amaliegade 29 A (Dansk Dampskibsrederiforening). Nærmere Meddelelse herom vil komme.

Et Besøg paa Orknøerne.

Af

Lektor, cand. mag. Sophie Petersen.

Paa en Studierejse, som jeg foretog i Sommeren 1923 til de britiske Øer, havde jeg ogsaa Lejlighed til at aflægge et Besøg paa Orknøerne.

Denne lille Øgruppe fortjener baade paa Grund af sin smukke Natur, der i mangt og meget minder om Færøerne, og paa Grund af sine interessante Nordbominder i langt højere Grad at besøges af Skandinaver, især Danske, end det nu er Tilfældet.

Vil man besøge disse Øer, er det bedste Udgangspunkt Byen Aberdeen paa Skottlands Østkyst, hvorfra der et Par Gange om Ugen gaar en udmærket, moderne udstyret, hurtigt løbende Dampers til Kirkwall, Øernes Hovedstad; hele Sejladsen tager kun en 15—16 Timer.

En sen, lys Sommernat i Juli Maaned kom jeg om Bord paa Skibet »St. Ninian« ind til denne By, hvis Navn i den af Almuen endnu brugte Udtaleform er Kirkwa og ikke den forvanskede Skriftform: Kirkwall. Der er et udmærket Hotel i Byen og

gode Baadforbindelser til de omgivende Øer, saa det er ret let at komme rundt og se sig om.

Allerede ved Indsejlingen til Hovedstaden, der ligger paa den største af Øerne: Mainland Pomona¹⁾, og senere paa Udflugter til de andre Øer, havde jeg rig Lejlighed til at studere den Bjærgart, Øerne er opbygget af.

Der er ialt cirka 90 Øer, af hvilke dog kun 28 er beboede, alle Øerne bestaar af den røde Sandsten, som er karakteristisk for Devonperioden, den saakaldte »old red«, en rødbrun Sandsten med underordnede Konglomerat- og Kalkstenslag; dens Indhold af Gips og Saltlag tillige med dens Fossilindhold fortæller os, at den sikkert er opstaaet i Ørkener med Salt søer. Denne Sandsten findes ogsaa i den nordøstlige Del af Skotland, og oprinde-

¹⁾ »Fastlandet Pomona«, et Navn, der skyldes en Misforstaaelse og først er kommet i Brug i det 14. Aarh. Øens gamle Navn er: Hross-ey-Hesteøen.